

Camiden ayrı olarak ele alınan minare avlunun kuzeydoğu köşesinde bulunmakta olup bir duvar ile camiye bağlanmaktadır. Tuğla ve devşirme malzeme ile inşa edilmiş kare kaide üzerinde yer alan minare tuğladan silindirik gövdelidir. Kaidenin güney cephesinde kapı, batı cephesinde devşirme malzeme üzerine yazılan ve minarenin 610 (1213) yılında Said Hacı Necmeddin Necibzâde Ebûsaîd İbrâhim adına babası tarafından yaptırıldığını belirten kitâbe mevcuttur. Sekizgen pabuçluğun üstü kirpi saçak gibi düzenlenmiş olup her cephesinde sivri kemerli yüzeyel nişler vardır. Nişlerden bazılarının içlerinde firûze renkte sekiz kollu yıldızlar arasında patlıcan moru çiniler görülmektedir. Kirpi saçaklı geçişe sahip şerefenin buradan itibaren üst kısmının yenilediği anlaşılmaktadır. Avluda bulunan ve barok özellikler gösteren şadırvan altı sütuna oturan bitkisel süslemeli başlıklar üzerinde on iki kemerli kasnaklıdır ve içten ahşap tavanlı, dıştan kurşun kaplı sivri bir külahla örtülüdür. Mermerden dilimli haznesi üzerinde metal şebekeler vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

İbrahim Hakkı Konyalı, *Nasreddin Hoca'nın Şehri Akşehir: Tarihi-Turistik Kılavuz*, İstanbul 1945, s. 347-354; Ömür Bakırcı, *Onüç ve Ondördüncü Yüzyıllarda Anadolu Mihrabları*, Ankara 1976, s. 208-209; Şerare Yetkin, *Anadolu'da Türk Çini Sanatının Gelişmesi*, İstanbul 1986, s. 60-61; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, Ankara 1990, s. 188; Tahsin Samur, *Akşehir'deki Türk Mimari Eserleri* (doktora tezi, 1990), SÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü; Yekta Demiralp, *Akşehir ve Köylerindeki Türk Anıtları*, Ankara 1996, s. 9-16, 147-149; Gönül Öney, "Akşehir Ulu Camisi", *Anadolu: Anatolia*, IX, Ankara 1965, s. 171-184.

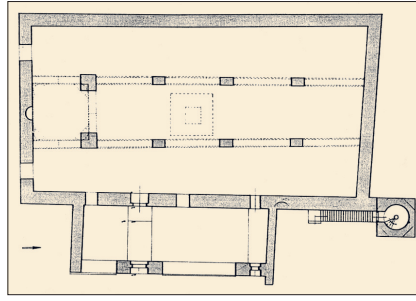

AHMET VEFA ÇOBANOĞLU

Balıkesir Ulucamii (bk. ZAĞANOS PAŞA KÜLLİYESİ).

Bayburt Ulucamii. Anadolu Selçuklu Sultanı II. Mesud döneminde (1282-1299, 1302-1308) yaptırıldığı kabul edilen cami özgün planı esas alınarak 1970'li yıllarda yeniden inşa edilmiştir. İlk yapıdan günümüze harim mekânına açılan iki kapı, mihrap önü kubbesinin geçiş elemanı olan mukarnaslı tromplardan birkaçı ve minare ulaşmıştır. Yapı geçirdiği birçok değişime rağmen özgün durumu hakkında fikir vermektedir. Vakıf kayıtlarına göre caminin XVI. yüzyılda şehirdeki on bir zemin, iki bahçe ile on beş dükkân ve bir değirmenin kirasından müteşekkıl evkafı mevcuttu.

Üç nefle bölünen dikdörtgen formlu bir plan şeması gösteren yapının doğu yönünde son cemaat yeri bulunmaktadır.

Bayburt Ulucamii'nin planı

Buradaki ahşap direk ve konsollar zamanımıza kadar gelmeyen ahşap bir son cemaat yerinin varlığını düşündürmektedir. Mekânın dış tarafında güney yönündeki giriş üzerinde 1266 (1850) tarihli bir onarım kitâbesi yer almaktadır. Yapıda beş kitâbe de son cemaat yerindedir; bunlardan dördü geç devir Osmanlı kitâbesi, biri de İlhanlı dönemine ait bir türbe kitâbesidir. Üst örtüsü içten ahşap kirişli düz dam şeklindeki son cemaat yerinden harime geçişi sağlayan iki kapı vardır. Kapılardaki zengin geometrik, bitkisel ve figürlü süslemelerle Selçuklu geleneği yansıtılmıştır. Dikdörtgen bir bordürün sınırladığı sivri kemerli kapıda kemerin iç yüzeyi zencerek motifliyle, dış yüzeyi ise sekizgen geçmelerle dolgulanmıştır.

Harim mekânı dikdörtgen formlu, mihrap yönüne dik uzanan üç nefli, mihrap önü kubbeli bir plana sahiptir. Nefleri meydana getiren sekiz adet kalın taş pâyenin yüzeyleri sıvalıdır. Sivri kemerlerle birbirine bağlanan taş pâyeler yapının geçirdiği bir onarımda ahşap direklerle desteklenmiştir. Yerel üslûpta ahşap işçiliğine sahip bu destekler, ahşap kirişli düz toprak dam şeklindeki üst örtünün ağırlığını ve yapının doğuya eğimini dengelemek amacıyla yapılmış olmalıdır. Mihrap önünde iki pâyeye oturan üç geniş sivri kemerin teşkil ettiği kare mekânın üzeri geçiş mukarnaslı tromplarla sağlanan kubbe ile örtülüdür. Dıştan algılanmayan, kâgir olması muhtemel kubbe ahşap örtülüdür. Orta sahin üzerinde kare formlu, sonradan camla kapatılan bir aydınlık feneri yer almaktadır. Mihrabın yanında ve son cemaat yerinde açılan pencerelerin yanı sıra aydınlık feneri de harim mekânını aydınlatmaktadır. Döneminde çinili bir kompozisyona sahip bulunması muhtemel mihrap özgün haliyle günümüze ulaşmamıştır. Dikdörtgen çerçeveli, sivri kemerli, mu-

karnaslı kavsaralı mihrabın iki yanında sıva altında birer kandil motifine rastlanmıştır.

Caminin kuzeydoğusunda görülen tuğla minarenin silindirik gövdesi kare kesitli bir kaideye oturan sekizgen pabuçluk üzerinde yükselir. Kaidedeki 1277 (1860-61) tarihli kitâbe minarenin geç devirde onarım gördüğünü ortaya koyar. Kaidenin köşeleri pahlanmış, pabuçluğun her yüzü hafif sivri kemerli yüzeyel nişlerle hareketlendirilmiştir. Bu nişlerde yer yer bugüne kadar gelen mozaik çini parçaları görülmektedir. Aynı tekniğe şerefe altını dolanan basit mukarnaslı kuşağın hemen altında da rastlanır. Buradaki çini süslemeli kuşak da Selçuklu geleneğini sürdürmektedir. Mozaik çini tekniğiyle firûze ve patlıcan moru tonlarında ele alınan süslemede kompozisyonu geometrik ve bitkisel öğeler oluşturmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

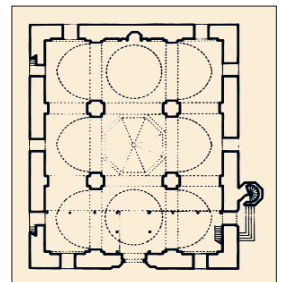
Gümüşhane İl Yıllığı/1967, Ankara 1968, s. 163; İsmet Miroğlu, *XVI. Yüzyılda Bayburt Sancağı*, İstanbul 1975, s. 125-126; Gülyüz (Akagün) Uslu, *Gümüşhane ve Çevresinin Tarihi-Sanat Eserleri (1969/1971)*, İstanbul 1980, s. 47-50; *Bayburt Turizm Envanteri*, Bayburt 1996, s. 24.

TUĞBA ERZİNCAN

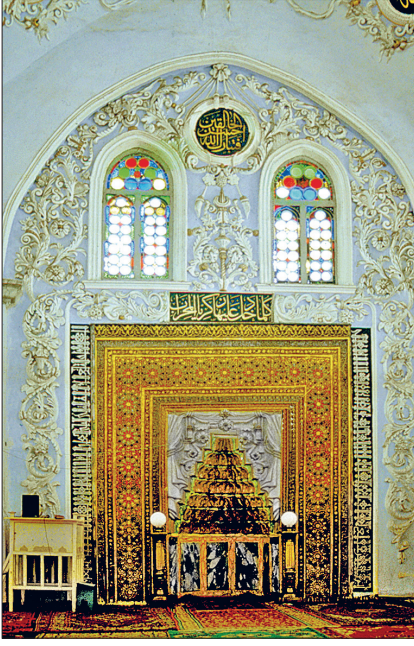
Bergama Ulucamii. İzmir'in Bergama ilçesindeki cami 801 (1398-99) yılında I. Bayezid (Yıldırım) tarafından inşa ettirilmiş olup Yıldırım Camii diye bilinmektedir. XX. yüzyılın başında bakımsız durumdaki yapı 1905'te bir onarım geçirmiştir. Bazı araştırmacılar bu onarımlarda caminin üç cephesinin eski temelleri üzerine, arka cephesinin ise genişletilerek onarıldığını düşünmektedir. Bu esnada yıkık olan minare de onarılmıştır. 1949'da yıkılan minare 1956'da tekrar ele alınmış, 1970-1971 yıllarında yapılan onarımlar sırasında tamamen yıkılarak yeniden inşa edilmiştir. Şadırvan da 1949 yılından sonra eklenmiştir.

Kesme taş ve kaba yontu taşla inşa edilen yapının kasnaklarında taş ve tuğla almaşık örgü, cephelerde yer yer devşirme malzeme kullanılmıştır. Aydınlatmanın be-

Bergama
Ulucamii'nin
planı

ULUCAMI

Bergama Ulucamii'nin mihrap duvarı

den duvarları ve kasnaklar üzerine açılan pencerelerle sağlandığı yapıda iki sıralı pencere düzeni görülmektedir. Kuzey ve güney cephelerinde üçgen alınlıklı olan yapının cepheleri üstte profilli bir silme ile sonlanmaktadır. Üstte orta aksta sekizgen kasnaklar üzerine oturan kubbelerle, yan akslarda ise eğimli çatı ile örtülüdür. Kuzey ve batı cephesinde birer kapısı bulunan caminin taçkapsı kuzey cephesinin ortasında yer almaktadır. Silmelerin meydana getirdiği dikdörtgen bir çerçeve içine alınan giriş mermerden basık kemerlidir. Kemerin üzerinde bitkisel ve geometrik bezemeli lento ve bunun üzerinde içinde üç satırlık inşa kitâbesi mevcut sivri kemerli alınlık görülmektedir. Batı yönündeki diğer kapı sivri kemer altında dikdörtgen açıklıklıdır. Kareye yakın dikdörtgen planlı cami mihraba dik üç neflidir ve dokuz birim halinde ele alınmıştır. Birimlerin üzeri, orta aksta birbirine sivri kemerlerle bağlı dört ayak üzerine oturan sekizgen kasnaklı üç kubbe ile örtülüdür. Ortadaki kubbe sekiz dilimli olup kubbelerle geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Yanlar yuvarlak kemerlerle desteklenen beşik tonozlarla örtülüdür. İkinci sıra pencerelerin altında bütün yapıyı dolanan profilli bir korniş bulunmaktadır. Aynı düzenleme üst örtüyü taşıyan ayaklar üzerinde de kulla-

nılmıştır. Ayaklar dışında yapının içi sıvalıdır. Harimin kuzeyindeki mahfil tamirler sırasında yeniden yapılmıştır.

Yapının alçı mihrabı dikdörtgen çerçeve içerisinde mukarnaslı kavsaraya sahiptir. Kavsaranın çevresi geometrik ve bitkisel bezemelidir. Bu süslemelerin dışında mihrabın iki yanında kûfi bir yazı kuşağı görülmektedir. Caminin minberi mermerdir. Süsleme açısından sade olan minberin yan aynası bezemesizdir ve korkulukları geometrik geçmelerden meydana gelen kompozisyona sahiptir. Basık kemerli kapısının üzerinde bitkisel bezemeler vardır. Minber üstte prizmatik mermer bir külâhla sonlanmaktadır. Yapının mihrabında ve mihrap önü kubbesinde yer alan kalem işi süslemeler geç döneme ait örneklerdir. Caminin kuzeybatısında yapıdan ayrı olarak ele alınan kesme taştan minare kare planlı kaide üzerinde köşeleri pahlı pabuçluğa oturan çokgen gövdeye sahiptir. Şerefe altı mukarnaslı olan minare alt kısmında silindirik, üstte konik biçimde devam eden külâhla sonlanmaktadır. Caminin kuzeyindeki kesme taştan, sekizgen planlı şadırvanda basık kaş kemerlerin birbirine bağladığı sütunlarla taşınan üst örtü ortası fenerli düz çatıdır. Mermer su haznesi üzerinde görülen yazılar Bergamalı şair Aşkı Efendi'ye aittir. Bergama Ulucamii, mihraba dik üç nefli ve çok birimli planı ile bu grubun son örneklerinden biridir.

BİBLİYOGRAFYA :

Osman Bayatlı, *Bergama Tarihinde Türk-İslâm Eserleri*, İstanbul 1956, s. 18-21; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsi I*, s. 373-378; Yıldız Demiriz, *Osmanlı Mi'marisinde Süsleme I: Erken Devir 1300-1453*, İstanbul 1979, s. 232-233; Bozkurt Ersoy, *Bergama Camii ve Mescitleri*, Ankara 1989, s. 5-13; a.m.f., "Bergama Ulu Camii", *Arkeoloji-Sanat Tarihi Dergisi*, sy. 4, İzmir 1988, s. 57-66; Yıl-

dıray Özbek, *Osmanlı Beyliği Mimarisinde Taş Süsleme (1300-1453)*, Ankara 2002, s. 171-176; Sedat Bayrakal, *Erken Osmanlı Dönemi Minberleri: 1300-1500* (doktora tezi, 2007), Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 39-45.

ZEYNEP HATİCE KURTBİL

Birgi Ulucamii. İzmir'in Ödemiş ilçesine bağlı Birgi kasabasında. İnşa kitâbesinden 712 (1312) yılında Aydınoğlu Mehmed Bey tarafından yaptırıldığı anlaşılan yapı Aydınoğulları'nın ilk camisi özelliğini taşır. Kuzeybatı köşesinde vaktiyle yer alan medrese ve batı tarafındaki Aydınoğlu Mehmed Bey'in türbesiyle bir külliye düzeni içinde inşa edilmiştir. Caminin güneydoğusundaki hamamın da aynı yapı topluluğunun bir parçası olması kuvvetle muhtemeldir. Medrese Yunan işgali sırasında tahrip edilmiştir. Aydınoğulları'nın ilk merkezi Birgi'de kasabanın ortasından geçen derenin sol yanındaki hafif eğimli arazi üzerine inşa edilen yapıda zeminde görülen izler ve etrafa dağılmış durumdaki parçalar, cami ile Aydınoğlu Mehmed Bey Türbesi'nin bulunduğu alanda daha önce bir yapının (ya da yapıların) mevcudiyetine işaret eder. Hem cami hem türbenin duvar örgüsünde bol miktarda devşirme malzemenin kullanılması inşaat sırasında bu kalıntıdan geniş ölçüde faydalandığını göstermektedir.

Cami kare planlı, mihraba dikey beş nefli plana sahiptir. Mihrap önü bölümü bir kubbe ile örtülen yapıda üst örtü çift eğimli kırma çatıdır. Yapının iki sıra halindeki pencereci cephelerinden kuzey ve batı cephesi tamamen moloz taşla, güney cephesi devşirme bloklarla, doğu cephesi alt bölümü moloz taş, üst bölümü yine devşirme bloklarla örülmüş olup dikkat çekicidir. Simetrik bir düzenlemenin esas alındığı doğu cephesinde ortadaki kemerli ka-

Bergama
Ulucamii